

דעם רבינ'ס

עוּכט

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

יאר תקס"ז, נאך חנוכה

דער הייליגער ר' נתן איז געווען ביים רבי'ן אויף שבת חנוכה און דערנאך איז ער איז געפארן קיין נעמירוב באזוכן זיינע עלטערן. זיין פאטער האט אים שיין אויפגענומען און אים געשענקט א מתנה. פון דארט האט ר' נתן געווארט צו טרעפן א פערד און וואגן צו קענען אהיימפארן קיין מאהלוב, אבער אן ערפאלג, ער האט נישט געקענט טרעפן קיין פערד.

ר' נתן האט זיך מישב געווען אז ער וועט צוריק פארן קיין ברסלב, אפשר וועט ער פון דארט טרעפן א פערד און וואגן און אינאיינוועגס וועט ער פארדינען זיך צו קענען נאכאמאל טרעפן מיטן הייליגן רבי'ן.

ר' נתן טוט למעשה און פארט קיין ברסלב. ער איז אנגעקומען דינסטאג ביינאכט ווי ער שרייבט (אין ימי מוהר"ת חלק א' אות ט"ו), "יעצט אין חדש טבת האב איך נאכנישט מקדש געווען די לבנה און די נאכט איז דאס לעצטע נאכט וואס מען קען נאך מאכן קדוש-לבנה. ס'איז געווען טוינקל און פארוואלקנט, ס'איז נישט געווען קיין זכר

פון קיין לבנה און איך האב געהאט דערפון גרויס צער.

איך האב געפרעגט דעם רבי'ן אויב ער האט שוין געמאכט קדוש לבנה, האט דער הייליגער רבי געענטפערט: "יא".

האב איך געהאט נאך א גרעסערע צער. דער רבי האט מיר געפרעגט: "פארוואס ביסטו אזוי אין א מרה-שחורה?!"

איך האב געשוויגן!

איינער האט זיך אנגערופן 'ווייל די לבנה באווייזט זיך נישט', האט מיר דער הייליגער רבי געזאגט: "זיי מתפלל אויף דעם".

"איך האב שוין געבעטן דעם באשעפער אויף דעם, האב איך זיך אנגערופן.

האט דער רבי ווידער געזאגט: "דאווען נאכאמאל אויף דעם".

אינדערצווישן איז אריינגעקומען א איד און זיך אנגערופן: "די לבנה הייבט זיך אן באווייזן פון צווישן די וואלקענעס.

האט דער רבי מיר געזאגט: "גיי שוין און מאך די ברכה, נישט קיין חילוק וויאזוי די לבנה קוקט אויס אין די וואלקענעס".

איך בין ארויס אין גאס און געזען אז די לבנה איז פארדעקט מיט וואלקענעס, מען האט נאר געזען אביסל פון די לבנה, איך האב זיך נישט צוגעאיילט צו מאכן גלייך די ברכה און אזוי אינצווישן איז די לבנה אינגאנצן געווארן

לייבעלע

פארזעצונג #2

לייבעלע האט זיך ארומגעדרייט פראנק
 און פריי קיינעם האט אים נישט געזאגט
 קיין ווארט, ער האט זיך אנגעטראפן מיט
 ליידיגייערס און פוסטע יונגען אויף די
 גאסן וואס פארברענגען די נעכט מיט
 טרינקען ביר, און פאררייכערן אלטע
 פאפירענע צוגארעס און נאך שטותים און
 נארישקייטן.

ווען לייבעלע איז געווארן אביסל עלטער,
 און זיין טאטע ישראל מאיר האט גאנץ
 גוט געוואוסט וואספארא גוטן נאמען
 ער טראגט אין
 שטעטל, קיינער
 וועט זיך נישט
 וועלן מיט אים
 משדך זיין, מיט
 זיין צדיק'ל
 לייבעלע, איז ער
 אויפגעקומען

דער אפרו דארף נאלטשוב היינט-צו-טאג

מיט א פלאן
 אבער די פלאן
 איז זיכער

געקומען פון יאוש. וועלכע פלאן האט
 לייבעלעס טאטע?

איין טאג זעצט זיך דער טאטע אראפ מיט
 לייבעלע און זאגט אים קלארע ווערטער:
 "געב א קוק לייבל, דו ביזט שוין אין די
 יארן וואס דיינע חברים שטייען שוין אין
 שידוכים און שטעלן אויף אן אייגענע
 שטוב, אבער דו ווייסט גאנץ גוט אז צווישן
 די אידן האבן אונז נישט ווער ס'זאל דיר
 וועלן געבן זיין טאכטער פאר א פלה, איך
 זע נישט ווער ס'זאל דיר נאכלויפן, דו

ישראל מאיר האט זיך לידער גע'חבר'ט
 מיט די פויערן און איז געפאלן מער
 און מער פון אידישקייט. אין שטעטל
 נאלטשוב איז ארומגעגאנגען נישט קיין
 גוטע שמועות. ווער עס האט געהערט

וואס ס'איז
 געשען צו ישראל
 מאיר איז געווארן
 זייער צעבראכן
 און צעשוידערט.
 קיינער האט זיך
 נישט געוואגט
 צו גיין רעדן צו
 אים און אים
 איבעררעדן
 ער זאל זיך

צוריקקערן צו זיין אמאליגן אידישן וועג,
 ווייל מען האט נישט געוואלט אליין ווערן
 אנגעשטעקט מיט זיינע נישט גוטע
 מעשים. עס האט אויסגעזען אז ס'איז
 לאחר-יאוש, נישטא וואס צו טון מיט אים.
 אלע מענטשן האבן זיך דערווייטערט פון
 אים אזוי ווי פון א מצורע.

און וואס איז געשען צו לייבעלע זיין זון?
 אז דער טאטע האט נישט געקוקט אויף
 זיך, זיכער איז אים נישט אנגעגאנגען פון
 זיין לייבעלע, און וואס זאל טון א אינגעלע
 אז זיין טאטע איז נעבעך אזוי פארגרעבט?

פּאַרשלאַג.

”אַבער... איין זאַך דאַרפסטו טון,“ זאָגט דער טאטע פאר לייבל, ”דו וועסט זיך דאַרפן אפיציעל שמד'ן אין קלויסטער.“ לייבל איז געווארן ערשטווינט און דערשראקן אז די האר פון קאפ האבן זיך אים אויפגעשטעלט!

זיין טאטע האט אים גלייך בארואיגט. ”זאלסט זיך נישט וואונדערן אז איך טראג דיך אן אזא פלאן, איך אין דיינע יארן וואלט אויך געטון אזא שריט, יעצט בין איך שוין צו אַלט פארדעם, אַבער דו ביסט נאך אינג עס ווארט דיך נאך אַ שיינ לעבן.“ ליינט אי”ה קומענדיגע וואך וואס עס איז געשען ווייטער מיט לייבל. און ביזדערן וויל לאמיר דאנקן דעם אויבערשטן אז מיר זענען אידישע קינדער ”שלא עשני גוי, שלא עשני גוי, יעדן טאג מאכן מיר די ברכה אזוי.“

קענסט נאך בלייבן א שטרויערנער בחור דיין גאנץ לעבן...“ נאך אזא טרויעריגע הקדמה זאגט דער טאטע: ”הער מיך צו, איין עצה האב איך פאר דיר, אויב די וועסט אננעמען די עצה וועסטו מער נישט בלייבן פארשעמט און עס ווארט דיר נאכדעם א גלאנציגע פרייליכע לעבן.“ און דער טאטע הייבט אים יעצט אן איבערצורעדן נישט מער נישט ווייניגער... אז לייבעלע זאל חתונה האבן מיט די טאכטער פון איינעם פון די דעם טאטנ'ס חברים. איינער פון די פויערן פון די נאנטע שטעטעלעך גראדע אן עושער, ער וועט זיך זיכער פרייען דיך צו נעמען פאר אן איידעם. ישראל מאיר הערט נישט אויף צו באגיסן לייבל און מיט זיין פולע מויל שפייגעכטס איז ער אים מסביר וואס עס ווארט אים אפ, וואסערע שיינע ווילא און פעסטע פערד און וואגן ער וועט באקומען אויב ער נעמט אן דעם

פארלוירן!?

הייליגער באשעפער, ביטע העלף מיר טרעפן דעם וועג צום רבי'ן!

מתמידים והודעתם לבניך וועט דיר בעז"ה העלפן דערנענטערן צום רבי'ן.

אמעריקע 2977-585-646
ענגלאנד 07807-376-020
ארץ ישראל 0733-517202

א שמועס מיט'ן זיידן

בערל: וואס? אויך קינדער אזוי ווי מיר האבן א בחירה?? איך האב געמיינט אז דאס רעדט מען פאר גרויסע מענטשן.

זיידע: זיכער בערעלע, בחירה האט יעדער איינער קליין און גרויס. געב א קוק, אז דו קומסט אין חדר, דער רבי הייסט עפענען די סדורים און דאווענען, דאס מוזן אלע קינדער טון אן אויסנאם, אויף דעם איז נישטא קיין בחירה. אבער וואס יא? דערנאך האט יעדער א בחירה, מען קען זיך נעמען מורמלען די ווערטער און קוקן אויף די פייגעלעך וואס פליען אינדרויסן פון פענסטער.... און מען קען זיך אויך אויסקלייבן צו דאווענען ערליך הויך מיט כוונה אזוי ווי ס'דארף צו זיין.

פארשטייסט בערעלע? דער רבי האט געזאגט: "אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה"... אז דער מענטש וויל טוט ער, און אז ער וויל נישט טוט ער נישט! אלעס ווענדט זיך אין די בחירה פון דעם מענטש.

אסאך מאל קען א קליין גוטע בחירה פון א קינד אין זיינע יונגע יארן זיין אזוי קריטיש וויכטיג און ס'האט א השפעה אויף דורי דורות... האסט געהערט אמאל פון דער חסיד ר' ישראל נחמן בורשטיין זכרוננו לברכה? בערל: יא, איך מיינ אז ער איז אן עלטער זיידע פון מיינ חבר אין כחה.

זיידע: אזוי? הער זיך צו א מורא'דיגע מעשה וועסטו זען וואס מיינט א בחירה אויפן לעבן. ווען ר' ישראל נחמן בורשטיין איז געווען א קינד - איך מיינ אין א עלטער פון צוועלעף יאר - איז איינמאל צוגעקומען צו אים א חבר פון שול, און רוימט אים אריין אין אויער: "ישראל נחמן, ווילסט זען א שיינע זאך?"

"יא" האט ער געענטפערט "ווער וויל נישט זען שיינע זאכן?!" האט דער חבר אים גענומען

זיידע: בערעלע, איך פריי מיר אזוי שטארק אז דו קומסט מיר באזוכן, ביסט א וואויל אינגל, נאך א לאנגע טאג אין חדר וועלסטו אויס צו קומען דא צו מיר אין הויז, ארויסהעלפן זיידן...

בערל: אוודאי האב איך אויסגעוועלט דא צו קומען, איך האב זייער ליב צו רעדן מיט זיידע. די דיבורים וואס מיר רעדן צוזאמען גייט מיט מיר א גאנצן טאג.

זיידע: ס'איז גאר נישט פשוט וואס א קינד איז בוחר - ער טוט אויסוועלן. יעדע בחירה וואס א מענטש וועלט אויס האט א גרויסע השפעה אויפן לעבן פונעם מענטש, אמאל צום גוטן און אמאל חס ושלום פארקערט... דער רבי ז"ל שרייבט (אין תורה ק"י צווייטן חלק) אז אייביג אייביג איז דא בחירה פאר יעדן איינעם! יעדע מינוט קען מען אויסקלייבן צו גיין אין די גוטע וועג.

אין א שטילע ווינקל און נעמט ארויס פון
טאש א שיסער - א רעוואלווער!
בערל: אן אמתע?

זיידע: אוודאי! ר' ישראל נחמן איז נישט געווען
קיין נאר... דאס איז געווען א אמת'ע שיסער!
היינט מאכט זיך נישט אזעלכע זאכן אבער
אין יענע צייט, פאר ארום אכציג יאר צוריק,
איז דאס גארנישט געווען קיין וואונדער. עס
איז געווען א צייט פון א מלחמה, די ציונים
האבן געוואלט אייננעמען ארץ ישראל, און
זיי האבן געטיילט געווער אזוי ווי באמבעס,
שיסערס און ביקסן פאר ווער עס וויל זיך
קריגן פאר זייערע פארשאלטענע מטרות.
און ליידער האבן זיך זייער אסאך אידישע
קינדער פארשולעפט. ווער עס איז געגאנגען
מיט זיי איז רחמנא לצלן אינגאנצן פארפארן
געווארן פון אידישן וועג. אסאך פון די פרייע
אדער האלב פרייע היינט, זענען זייערע
אייניקלעך.

בקצור ר' ישראל נחמן איז געבליבן שטיין
אזוי צוטומלט אנטקעגן זיין חבר און פּרעגט
אים, "פון וואו האסטו דאס?" האט אים דער
חבר געזאגט "איך האב עס באקומען... אויב
דו וועסט קומען מיר מאַרְגֶן גיין אזייגער,
וועסטו אויך באקומען אזא שיסער!"

ר' ישראל נחמן איז אהיים געגאנגען אינגאנצן
צעמישט, ער האט נישט געהאט מיט וועמען
צו רעדן וועגן דעם. זיין טאטע איז געווען
פארקאפט אין יענע צייט אין געפענגעניש אין
ירדן, און זיין מאמע האט ער נישט געוואלט
איבערשטרענגען מיט אזעלכע זאכן. ער
האט זיך געלייגט שלאפן און א גאנצע נאכט
האט ער זיך געדרייט אומרויג אין בעט און
נישט געקענט שלאפן. די פעסטע שיסער
איז געשטאנען אנטקעגן זיינע אויגן מיט

פולן גלאנץ, אויב ער גייט. קען ער מאַרְגֶן
גיין אזייגער באקומען אזא שיסער! אבער
פון צווייטן זייט האט ער געוואוסט וואו זיין
חבר וויל אים נעמען... ער האט געוואוסט
אז ווער עס גייט דארט צו די באנדעס פון
די ציונים בלייבט נישט וואויל און ערליך.
ער האט געטראכט אז זיין מאמע וועט ווערן
אזוי צופראכן אויב ער וועט פארפירט ווערן
מיט יענעם חבר. אבער די שיסער... ער האט
אזוי געגלוסט צו האבן אזא שיסער אזוי ווי
זיין חבר! ממש פארטאגס פאר די זון האט
אויפגעשיינט האט ער באשלאסן ביי זיך אז
ער קלייבט אויס די ריכטיגע וועג. זאל זיין
וואס זאל זיין ער גייט נישט גיין מיט זיין חבר
בשום אופן!

אויפצומארגנס איז ער צוריקגעקומען גלייך
פון חבר און איז נישט געגאנגען מיט זיין
חבר! ווייסטו בערעלע וואס איז געווארן צום
סוף? יענער חבר איז אינגאנצן פארשולעפט
געווארן און האט אפגעלאזט אינגאנצן די
הייליגע תורה און די ליכטיגע מצוות. נעבעך
נעבעך, קיינער ווייסט נישט היינט פון אים
און נישט פון זיינע קינדער... אבער אונזער ר'
ישראל נחמן האט אויפגעשטעלט א ערליכע
שטוב מיט קינדער און אייניקלעך דורות
ביזן היינטיגן טאג וואס דינען דעם הייליגן
באשעפער. זיין נאמען איז פאראייביגט
געווארן לעולם ועד. וויפיל אייניקלעך האט
ער וואס ווערן גערופן אויף זיין נאמען?
וויפיל לערנען משניות לעלוי נשמתו? וויפיל
לערנען זיך אפ פון זיינע מצוות ומעשים
טובים? דאס אלעס ווייל ער האט געמאכט
א קליינע החלטה איין נאכט. ווען ער איז
געווען א יונג קינד!

ר' הערש וויסליב דער מזההן פון ר' נחמן פון טולטשין זי"ע

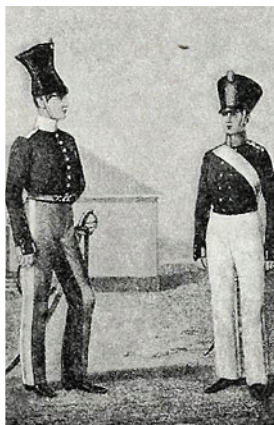
און אזוי ווי ר' הערש האט געדארפט פֿרנסה אין דעם שטעטל איז ער געווען א 'מלמד', ביי איינעם אין א שטוב, ער האט דאך געדארפט אויסהאלטן די שנור מיט דאס קינד פון ר' עזריאל האט ער זיך פארדינגען פאר א מלמד.

דער 'בעל-הבית' - וואו ר' הערש איז געווען דארטן א מלמד - איז געווען א פארנומענער מענטש געווען, פלעגט ער דאווענען אין שטוב 'ביחידות', ער האט נישט געדאוונט 'בצבור' אין שול, נאר אין שטוב און שוין! איז אים אמאל א קינד געווארן נישט געזונט, און די דאקטוירים האבן אים מייאש געווען דעם קינד, ער האט געזעהן אז דער מלמד ר' הערש

- ער איז עפעס א גרויסער מענטש, ער האט געזעהן וויאזוי ער פירט זיך אויף, האט ער פארשטאנען אז דער מלמד איז נישט קיין פראסטער מענטש, איז ער צוגעגאנגען צו אים און אים געזאגט; "רבי הערש, דאס קינד איז אזוי שלאף, און די דאקטוירים זענען אים מייאש, וואס קען איך טון?"

זאגט אים ר' הערש אזוי; איך זאג אייך נישט קיין מופת, נאר זאג צום אויבערשטן אז "איר וועט דאווענען

וואו איז עזריאל?! וואס הייסט וואו, מען האט אים צוגענומען פאר א זעלנער, ער גייט נישט זיין אינדערהיים פאר פינף יאר, ווייל די רוסישע מיליטער האט אים פארקאפט אזוי ווי זיי כאפן צו אלע בחורים און אינגעלייט אין די יארן ווען זיי דארפן דינען אין מיליטער ווי באוואוסט אלץ קאנטאניסטן.

אוי וויי, טאטע אין הימל וואס וועט דא זיין? עזריאל האט קוים חתונה געהאט און שוין האט מען אים פארקאפט אין מיליטער!?

עזריאל האט געהאט זייער א חשובין טאטן ר' הערש וויסליב, דער ר' הערש האט אפגעמאכט ביי זיך "זיין עזריאל וועט זיין א זעלנער

פיר יאר, און ער וועט נישט האבן קיין בני בית, ער וועט וואוינען אליין אן א ווייב? ווי קען דאס זיין אין דער וועלט"?

איז געגאנגען ר' הערש, דארטן איז געווען עפעס א שטעטל וואו עזריאל האט געדינט אין מיליטער, האט ר' הערש זיך ארויסגעצויגן דארטן! און ער האט ארויסגענומען זיין שנור - די ווייב פון עזריאל - אין דעם שטעטל! אזוי איז עזריאל געווען א אדם השלם די "פיר יאר"!

לְבַנָּה זאל זיין אינגאנצן ריין, אָבער זיי פֿאַרְגַעסן אז ליידער געפינען מיר זיך יעצט אינעם פינסטערן ביטערן גלות, בפרט אין גלות הנפש - א גלות וואס שטארק זיך אויף אונזער נשמה. און מיט וואס לעבן אינז אין דעם גלות? נאר מיט אביסל ליכטיגקייט וואס שטראלט ארויס פון אונטער דעם גרויסן פינסטערניש.

דעריבער ביי די מצוה פון לְבַנָּה, און אזוי אויף ביי אלע מצוות, אויב וועלן מיר ווארטן צו מקיים די מצוות נאר מיט גרויס קדושה און ריינקייט, מיט די ריכטיגע שלימות וואלט שוין חלילה בטל געווארן די גאנצע תורה מיט אלע אירע מצוות, ווייל היינטיגע צייטן אין גלות קענען מיר נישט מקיים זיין קיין שום מצוה בשלמות, מיט אלע פרטים און דקדוקים, בפרט קען מען נישט האבן אינגאנצן ריינע מחשבות אין מח וואס דאס איז דאך דער עיקר.

מיט-דעם-אלעם דארפן מיר מקיים זיין די מצוות וויאזוי מען קען און מיט דעם זענען מיר זיך מחיה אין גלות, אזוי ווי דער הייליגער רבי רעדט אסאך ארום דערוועגן אין תורה רפ"ב אז מען דארף זיך מחיה זיין מיט נקודות טובות. דער הייליגער באשעפער זאל העלפן אז מיר זאלן זיך קענען פרייען מיט אונזערע נקודות טובות און אזוי וועלן מיר ארויסגיין פון גלות הכללי און גלות הפרטי אמן ואמן.

צוגעדעקט.

איה האב זיך געשעמט צוריקצוגיין צום רבי'ן, ווייל איה האב אים נישט געפאלגט. בין איה דארט געשטאנען און אויפגעהויבן מיינע אויגן צום באשעפער און די לְבַנָּה איז ווידער ארויס געקומען נאך שטענער ווי פריער, האב איה גלייך געמאכט די ברכה פון קדוש לְבַנָּה און אריין פרייליך צום רבי'ן אין שטוב. ווי נאר איה בין

אריין האט זיך דער הייליגער רבי אנגערופן און געזאגט: "זעט איר אז ער איז אן אנדערער מענטש!"

און דאן האט דער רבי אזוי געזאגט אויף מיר און אויף זיינע לייט: "אויב איר וועט זיין בשמחה וועט דאס זיין א גרויסע טובה פאר דער וועלט!"

אין ספר לקוטי הלכות איז ר' נתן מסביר פון וואו עס נעמט זיך דער טעות אז מענטשן זענען גאר שטארק

מדקדק נישט צו מאכן קדוש-לְבַנָּה ביז די לְבַנָּה ווערט לויטער ריין פון אלע וואלקענעס, אנדערש פונעם רבי'נס דעת און פון נאך צדיקים זי"ע צו מאכן קדוש-לְבַנָּה גלייך ווען מען זעט די לְבַנָּה, בפרט ווען עס איז שוין גאנט צום סוף-זמן קדוש-לְבַנָּה און ספעציעל ווינטער ווען עס איז רוב צייט פארוואלקנט.

איז ר' נתן מסביר אז דער טעות נעמט זיך פון דעם ווייל די מצוה איז זייער באליבט און טייער ביי אידישע קינדער, דעריבער ווילן זיי אז די

געזונט!

אזוי איז טאקע געווען, דאס קינד איז געווארן געזונט, און ער האט שוין אנגעהויבן דאווענען אלע טאג בצבור!

בצבור יעדן טאג! איז עס דאך א מצוה, וועט די מצוה מוזן מגין זיין אויף דעם קינד! וועט דאס קינד האבן א רפואה! ער האט אים צוגעזאגט אז דאס קינד וועט ווערן

די צוועלעווע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט דער בעל תפלה 2

און ווידער איז ביי זיי גיבליבן אז זיי ווילן. אז זיי זאלן האבן כוכבים און מזלות אויף (דהיינו שטערן און מזלות וואס אין הימל) דהיינו אז דער וואס ער האט אזוי פיל און אזוי פיל געלט. ווי אזוי זיי האבן דאָרט אויס גינעצט דרויף. דער זאל זיין אַ פּוכב (דהיינו אַ שטערן) ווארין אז ער האט אזוי פיל געלט האט ער זיך דעם כח פון דעם שטערן ווארין דורך דעם שטערן וואקסט זיך דאס גאלד.

ווארין וואס סע איז פארהאנדן ערד וואס פון איר מאכט מען גאלד. איז זיך דאס מחמת די שטערן. וואס דורך זיי וואקסט דאָרט אזוי איין ערד וואס פון איר מאכט מען גאלד. אז דער מענש האט אזוי פיל געלד האט ער זיך דעם כח פון דעם שטערן. איבער דעם איז ער אליין אַ שטערן (אזוי האבן זיי אלץ גיזאגט די מדינה וועדליג ווייט פארפירטיקט אין דעם געלד).

און אזוי האבן זיי גיזאגט. אז זיי ווילן האבן מזלות אויף. דהיינו אז איינער וועט האבן אזוי פיל און אזוי פיל געלט. ווי אזוי זיי האבן דרויף אויסגינעצט דער זאל זיין איין מזל. און אזוי האבן זיי זיך גימאכט מלאכים אלץ וועדליג דעם געלט.

ביז סע איז ביי זיי גיבליבן אז זיי זאלן האבן גאטן אויף. אז דער וואס ער וועט האבן זייער פיל געלט אזוי פיל און אזוי פיל אלפים ורבבות. ווי אזוי זיי האבן דרויף אויס גינעצט. דער זאל זיין איין גאט. ווארין אז גאט גיט אים אזוי פיל געלד. איז ער אליין אַ גאט.

ווידער האבן זי גיזאגט. אז זיי קערן גאר ניט צו זיצן אין דעם אור פון דער וועלט. און זיי באדארפן גארניט צו זיין אין איינעם מיט אנדערע מענטשן פדי זיי זאלן זיי ניט מטמא זיין. ווארין די איבריגע מענטשן פון דער וועלט זענען גאר טמא מען געלט. (דהיינו סע איז דאָרט אזוי איין ערד וואס דערפון מאכט מען גאלד און זילבער). איבער דעם מוזן מיר היינט אלע גיין צו דער מדינה.

האבן זיך גיפניען מענשן פון זיינע לייט. און האבן אים גאר קיין דיעה ניט גיפרעגט און זיי האבן זיך אויף גיהויבן. און זענען גיגאנגען צו דער מדינה אז זיי זאלן זיי ארויס פירן דערפון. ווארין זיי (דהיינו די לייט פון דעם בעל תפלה) האבן גרויס רחמנות גיהאט אויף דער מדינה וואס זיי זענען אזוי פארפירט גיווארן אין דער תאנה פון געלט. און בפרט דער בעל תפלה האט גיזאגט. אז זיי קאנען נאך ווייטער פארפירט ווערן. איבער דעם זענען די לייט פון דעם בעל תפלה גיגאנגען צו דער מדינה. טאמער וועלן זיי קאנען ארויס פירן זיי פון זייערע נארישקייט. די זענען גיקומען אין דער מדינה אריין. און זיי זענען אריין גיגאנגען מן הסתם צו א קלינעם מענשן וואס דער הייסט ביי זיי א חנה און זי האבן אנגיהויבן מיט אים צו שמוסין. באַשר אז צום אמת איז דאס געלט גאר קיין תכלית ניט. און דער עיקר תכלית איז נאר גאט צו דינען וכו'.

און דער האט זיי גאר ניט צו גיהערט. ווארין סע איז שוין ביי זיי אזוי איינגיוואַציילט גיווען אין דער דיעה אז דער עיקר איז נאר דאס געלט. און אזוי האבן זיי גישמוסט נאך מיט איין אנדערן. און ער האט אויף זיי ניט צו גיהערט. און זיי האבן מיט אים ווייטער גיוואלט שמוסין.

האט ער זיי גיענפערט (דהיינו דער מענטש וואס זיי האבן מיט אים גישמוסט האט ער זיי גיענפערט) ווייטער האבן זיי ניט צייט מיט אייך צו שמוסין. האבן זיי אים גיפרעגט. פארוואס. האט ער גיענפערט. באַשר מיר באדארפן אלע ארויס פון דער מדינה. אין איין אנדערע מדינה אריין. ווארין מיר האבן גיזעהן אז דער עיקר תכלית איז נאר דאס געלד. איבער דעם איז ביי אונז גיבליבן אז מיר זאלן גיין צו אזוי אַ מדינה וואס דאָרט מאכט מען געלט. (דהיינו סע איז דאָרט אזוי איין ערד וואס דערפון מאכט מען גאלד און זילבער). איבער דעם מוזן מיר היינט אלע גיין צו דער מדינה.

איבער דעם האבן זיי זיך מיישב גיווען. אז זיי וועלן זיך זוכן זייער הויכע פּערג וואס זיי זענען העכער פון גאר דער

וועלט. און זיי וועלן דאָרט זיצן. כּדי זיי זאלן זיין העכער פון דער וועלט.

האבין זיי גישיקט מענטשן. אז זיי זאלן זוכן הויכע בערג. האבין זיי גיפונען זייער הויכע בערג איז גיגאנגען די גאנצע מדינה און האבין זיך דאָרט ביי זעצט. אויף די הויכע בערג. דהיינו אויף דעם באַרג האבין זיך ביי זעצט אַ קבוץ מענטשן פון דער מדינה (פּלומר אַ שטאָט) און אזוי אויף דעם אנדערין באַרג וכו' און זיי האבין גימאכט אַרום דעם באַרג אַ גרויס חוקת. און גרויסע גראַבינס אַרום דעם באַרג. ביז סע איז ניט גימאָלט גינען צו זיי זאל קומען אַ מענטש. וואַרין סע מער ניט גינען נאר איין באַהאַלטנער וועג צו דעם באַרג וואס קיין אנדערער מענטש האט גאר ניט גיקאָנט צו קומען צו זיי. און אזוי אויף דעם אנדערין באַרג אויף און אזוי ביי אלע בערג האבין זיי אַלץ גימאָכט חוקת וכו' כּפּ"ל.

און זיי האבין גישטעלט שומרים ווייט פון דעם באַרג. כּדי קיינער זאל צו זיי ניט קאָנען קומען. און זיי זענען גיזעסין דאָרט אויף די בערג. און האבין זיך גיפירט מיט דעם פּיריכץ כּפּ"ל. און זיי האבין גיהאט אַסאך גאַטין. דהיינו וועדליג דעם געלט כּפּ"ל. **לושמיר ווייל ביי זיי איז דער עיקר גינען דאס געלט.** ביז דאָך אַסאך געלט. איז מען גינען ביי זיי אַ גאט האבין זיי מורא גיהאט פאר רציחה און גזילה. וואַרין איטליכער וועט זיין אַ רוצח און אַ גזלן כּדי ער זאל ווערין אַ גאט. דורך דעם געלט וואס ער וועט גזלן. נאר זיי האבין גיזאָגט. ווייל דער וואס ער האט געלט איז אַ גאט. וועט ער זיך היטן פון גזילות און רציחות.

און זיי האבין מתקן גינען עבודות און קרפנות אז מען זאל מקריב זיין קרפנות און מען זאל מתפלל זיין צו די געטער. כּדי דורך דעם זאל מען קריגין געלט און זיי פלעגין מקריב זיין מענטשן פאר קרפנות און זיי פלעגין זיך אליין מקריב זיין צו די גאטין. כּדי ער זאל אין אים נכלל ווערין און דער נאך וועט ער מגולגל ווערין. וועט ער זיין איין עושר. וואַרין דער עיקר אַמונה איז ביי זיי גינען דאס געלט.

און זיי האבין גיהאט עבודות און קרפנות און קטורת וואס זיי פלעגן דערמיט צו דינען די גאטין (דהיינו די וואס זיי האבן גיהאט אַסאך געלט).

און פון דעסט וועגין פארט. איז די מדינה בוודאי פיל גינען מיט רציחה און גזילה. וואַרין דער וואס ער האט ניט גיגלייבט אין די עבודות איז ער גינען אַ רוצח און אַ גזלן כּדי ער זאל האבין געלט. וואַרין דער עיקר איז ביי זיי גינען דאס געלט וואַרין דורך געלט קאן מען זיך קויפן אַלדינג. עסין און קליידער און דער עיקר לעבין פון דעם מענטשן איז דורך דעם געלט. איבער דעם איז דאס געלט ביי זיי דער עיקר אַמונה גינען (אזוי איז אַלץ זייער נירישע פארפירטע דעה גינען).

און זיי האבין אלץ גיזעהן. אז סע זאל ביי זיי ניט גימינערט ווערין קיין געלט. וואַרין דאס געלט איז ביי זיי גאר די אַמונה און דער גאט גינען. אַדרבא מע מוז זעהן אז מע זאל אַריין ברענגען אין דער מדינה אַריין געלט פון אנדערע ערטער. **פלעגין פון זיי גייען סוחרים** זאלן האַנדלען אין אנדערע מדינות. כּדי זיי זאלן גווינען געלט כּדי מע זאל נאך מער געלט אַריין ברענגען אין דער מדינה אַריין געלט.

און צדקה. איז בוודאי אַ גרויסער איסור ביי זיי גינען. וואַרין ווי טאר מען אַוועק געבין דאס געלט וואס גאט האט אים געגיבן. וואס דאס איז ביי זיי דער עיקר גינען אז מע זאל האבין געלט. ווי טאר מען זע דאס אַוועק גיבן. איבער דעם איז בוודאי ביי זיי איין איסור גינען צו גיבן צדקה.

און זיי האבין גיהאט ממונים. דהיינו מענטשן וואס זיי זענען גיזעצט גינען דרויף. זיי זאלן אַכטונג גיבן אויף איטליכן אויב ער האט אזוי פיל געלט ווי ער זאָגט. וואַרין איטליכער האט גימוזט אַרויס ווייזן זיין עשירות אַלע מאל. כּדי ער זאל פלייבן ביי דער מעלה. און ביי דעם כּבוד וואס ער האט גיהאט וועדליג זיין געלט.

(פּלומר די אלע עשירים וואס זיי זענען ביי זיי גינען גאַטין און שטערין וכו' און מלאכים וכו' מחמת זייער געלט פלעגט מען אלע מאל זיי איבער צו זעהן. אויב ער האט אזוי פיל געלט. אויב ער איז ניט אומזיסט איין גאט וכו'. און מענטשן זענען דרויף גיזעצט גינען אז זיי זאלן אלע מאל דאס אויף זעהן).

און אמאל פלעגט ביי זיי צו ווערין פון אַ תּיה אַ מענטש. און פון אַ מענטש אַ תּיה דהיינו אז איין עושר האט אַנגינאָרין דאס געלט. איז ער שוין אויס מענטש גינאָרין. איז גינאָרין פון אַ מענטש אַ תּיה. וואַרין ער האט זיך שוין קיין געלט ניט. און אזוי פארקערט. אז איינער האט גווינען געלט. אזוי איז גינאָרין פון

א חָהָה אַ מענטש. און אזוי איז גיווען ביי די איבריגע מעלות. וואס ביי זיי איז אלץ וועדליג דעם געלט גיווען. (איז אויף אזוי גיווען. מיט אמאל איז איינער אויס גאט גיווארין. ווארין ער האט שוין דאס געלט אנגינארין).

און זיי פלעגין האבין די צורות און די פארטרעטן פון די גאטין (דהיינו די וואס האבין פיל געלט גיהאט) און ביי איטליכן אין גיווען די פארטרעטן. און זיי פלעגין זיי צו האלדזין און צו קושן. ווארין דאס געלט איז ביי זיי גיווען גאר זייער עבודה און זייער אמונה. **און די לייט פון דעם בעל תפלה** (וואס זיי זענען פריר דארט גיווען ביי דער מדינה פ"ל) זיי האבין זיך אוימגיקערט צו זייער ארט. און זיי האבין דערציילט דעם בעל תפלה פון די נארישקייט פון דער מדינה ווי זיי זענען אזוי פארנארישט גיווארין און פארפירט גיווארין אין דער תאוה פון געלט. און אז זיי ווילן שוין ארויס פון זייער מדינה אין אין אנדערע מדינה (וואס דארט מאכט מען געלט פ"ל) און זיי ווילן זיך שוין מאכין שטערין און מזלות (פ"ג).

האט זיך דער בעל תפלה אנגירופן ער האט מורא אז זיי זאלן ניט נאך מער פאר פירט ווערין ווייטער. דער נאך האט מען דאס גיהערט אז זיי האבין זיך שוין גימאכט גאטין (פ"ג). האט זיך דער בעל תפלה אנגירופן. האט דאס האב איך גימיינט דערפאר האב איך מורא גיהאט (דהיינו דאס וואס ער פלעגט אלץ זאגן ער האט מורא זיי זאלן ניט נאך ארבער פארפירט ווערין ער דאס גימיינט). **האט דער בעל תפלה גרויס רחמנות אויף זיי גיהאט.** האט ער זיך מיישב גיווען. ער וועט אליין אהין גיין. טאמער וועט ער זיי ארויס פירן פון זייערע נארישקייט.

איז דער בעל תפלה אהין גיאנגען. און ער איז גיקומען צו די שומרים וואס זיי זענען גישטאנען ארום איטליכן בארג (פ"ג) און די שומרים זענען מן הסתם גיווען קליינע לייט. וואס זיי האבין גימעגט שטיין אין דעם אור פון דער וועלט.

ווארין די מענטשן וואס זיי האבין גיהאט מעלות מחמת זייער געלט. זיי האבין גאר ניט גיקאנט זיין אין איינעם מיט דער וועלט. און האבין ניט גיקענט שטיין אין דעם אור פון דער וועלט. סע זאל זיי ניט מטמא זיין (פ"ג) און זיי האבין גאר ניט גיקענט שמוסין מיט דער וואלט. מען זאל זיי ניט מטמא זיין

מיט דעם דוך פון דעם מויל (פלומר ביי דער נארישער מדינה איז די וועלט גאר טמא גיווען אקעגן זיי פ"ג)

איבער דעם זענען בודאי די שומרים וואס זיי זענען גישטאנען אונטער דער שטאט. זענען זיי בודאי גיווען קליינע לייט נאר די שומרים האבין אויף גיהאט די פארטרעטן (פון די גאטין זייערע) און זיי פלעגין די פארטרעטן צו האלדזין און צו קושן אלע מאל. ווארין ביי זיי איז אויף דער עיקר אמונה גיווען דאס געלט.

איז דער בעל תפלה גיקומען צו איין שומר. און האט אנגיהויבן מיט אים צו שמוסין פון דעם תכלית. באַשר אז דער עיקר תכלית איז נאר גאטס דינסט. תורה און תפלה און מעשים טובים. און געלט איז גאר א נארישקייט. און סע גאר קיין תכלית ניט וכו'.

און דער שומר האט אים אבער גאר ניט צו גהערט. ווארין סע איז שוין ביי זיי אזוי איינגיזעצט גיווען פון א לאנגע צייט אז דער עיקר איז נאר דאס געלט. פ"ל. און אזוי איז דער בעל תפלה גיאנגען צו אלע שומרים. און האט מיט זיי אזוי אלץ גישמוסט. און זיי האבין אים גאר ניט צו גיהערט.

האט זיך דער בעל תפלה מיישב גיווען. און איז אריין גיאנגען אין שטאט אריין. וואס די שטאט איז גיווען אויף דעם בארג (פ"ג). ווי ער איז אריין גיקומען אין שטאט אריין. איז ביי זיי גיווען א גרויס חידוש.

און זיי האבין גיפגעט. ווי אזוי ביסטו אהער אריין גיקומען. ווארין קיין שום מענטש האט זיך צו זיי ניט גיקאנט צו טרעטן פ"ל. האט ער זיי גיעפערט. וואס פּרעגט איר. איך בין זיך שוין אבער פארט אריין.

האט דער בעל תפלה אנגיהויבן מיט איינעם צו שמוסין פון דעם תכלית פון דער וועלט אז געלט איז גאר קיין תכלית ניט וכו' (אזוי ווי זיין שטייגער איז גיווען) און דער מענטש האט אים גאר ניט צוגיהערט. און אזוי דער אנדערער און אזוי אלע. (פלומר קיינער האט אים ניט צוגיהערט)

ווארין זיי זענען שוין אלע אזוי פארפירט גיווען אין זייערע נארישקייט אז זיי האבין שוין קיינעם ניט גיהערט.

**צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג
אריין נאך שבת אין טעל-ליין
72-3333-02 אויף קנעפל זיבן
זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן
נומער מיט די ווערטער "גאר מיין
זאך איז תפלה".**

דער געווינער פון "גאר מיין זאך איז תפלה"
צייטליך שבת אינדערפרי פרשת ויחי
ביים דאווענען איז
הילד החשוב שמעון פישער,
אלע קינדער וואס האבן געווינען די לעצטע וואכן
קענען דאס אפנעמען ביי ר' יואל יאראויטש

אדער אין בן איש חי 54 דירה 11

בחינה אויף ספורי מעשיות די צוועלעווע מעשה (2) - מבעל תפילה

- ט. האט מען געמעגט געבן צדקה אין די מדינה?
 עס איז געווען ביי זיי א גרויסע מצוה
 עס איז געווען ביי זיי א גרויסע איסור
 מען האט געמעגט אבער ס'איז ביי זיי נישט געווען א מצוה
- י. ווען איז געווארן פון א מענטש א חי' אין די מדינה?
 ווען איינער האט פארלוירן (אנגעווארן) זיין געלד
 ווען איינער האט פארלוירן געלד פון זיין חבר
 ווען איינער האט געביסן זיין חבר
- יא. ווען איז געווארן פון א חי' א מענטש אין די מדינה?
 ווען איינער האט געגעבן זיין גאנצע געלד פאר צדקה
 ווען איינער איז געווארן אויסגעהיילט פון זיין קרענק
 ווען איינער האט פארדינט (געוואונען) מער געלד
- יב. וואס האבן זיי געטון מיט די פארשטעטן פון זייערע גאטן?
 זיי פלעגן עס ווארפן אויף דער ערד
 זיי פלעגן עס האלזן און קושן
 זיי פלעגן טאנצן מיט דעם
- יג. וואס האט דער בעל תפלה געזאגט ווען מ'האט אים דערציילט אז זיי האבן גאטן?
 דערפאר האב איך מורא געהאט
 ער האט גרויס רחמנות געהאט אויף זיי
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יד. וואס האבן די שומרים געענטפערט פאר דעם בעל תפלה ווען ער האט אנגעהויבן רעדן פון תכלית?
 אונז האבן א אנדערע תכלית
 מיר האבן א אנדערע וועג
 זיי האבן גאר נישט צוגעהערט
- טו. ווען די מענטשן פון די מדינה האבן געפרעגט דעם בעל תפלה וויאזוי ער איז אריין אין שטאט וואס האט ער געענטפערט?
 אז ער איז איבערגעשפרינגען א צוים
 אז דער שומר האט אים אריין געלאזט
 וואס פרעגט איר ?! איך בין דאך שוין דא!
 וואס לערנסטו זיך דערוייל ארויס פון די מעשה?
- טז. אז דער גאנצער תכלית אויף דער וועלט איז _____
 אז תאוות ממון קען ברענגען צו _____

- א. מיט וועמען פון די מדינה של עשירות האבן די מענטשן פון בעל תפלה אנגעהויבן צו שמעטן?
 מן הסתם מיט מענטשן וואס מירופט זיי א שטערן
 מן הסתם מיט מענטשן וואס מירופט זיי א חי' מן הסתם מיט מענטשן וואס מירופט זיי א מלאך
- ב. פארוואס האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות געוואלט אריבער צו א אנדערע מדינה?
 ווייל ס'איז געווען דארט אסאך עשירים
 ווייל פון די ערד פון די מדינה מאכט מען גאלד און זילבער
 ווייל משנה מקום משנה מזל
- ג. וועלכע דרגות איז געווען אין די מדינה של עשירות?
 שטערן, מזלות,
 מלאכים, גאטן,
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. פארוואס זענען זיי געגאנגען צו די הויכע בערג?
 כדי זיי זאלן נישט זיין מיט מענטשן פון דער וועלט
 כדי זיי זאלן האבן געשמאקע לופט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. וואספארא סארט וועג איז געווען אפן צו די מדינה אויף די בערג?
 א ברייטע וועג אלע זאלן קענען אריין גיין
 א שמאלע וועג אינמיטן שטאט אז א חלק זאלן קענען אריין גיין
 אין א באהאלטענער וועג אז קיין אנדערער מענטש זאל נישט קענען קומען צו זיי
- ו. וואו זענען געשטאנען די שומרים?
 נאנט צום בארג אז שלעכטע חיות זאלן נישט קענען אריין אין שטאט
 אויפן בארג צו בטן שטייער
 ווייט פון בארג כדי קיינער זאל נישט קענען צו זיי קומען
- ז. וואס האבן זיי געטון צו זייערע גאטן?
 געדאווענט צו זיי ר"ל
 זיך מקריב געווען צו זיי ר"ל
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. איז געווען רציחות און גזילות אין די מדינה של עשירות?
 ניין
 אביסל
 פול מיט רציחות און גזילות

?

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-02

1-518-329-9149

הַעֲרָשִׁי שְׁטִיט צְווישן די גְּרָאזן, עַר וויל פֿאַלגן דעם הייליגן רִבִּי'נס
עֲצָה, און עַר וויל זיך אויסשמועסן מיטן הייליגן באַשעפֿער, אָבער,
זיין פּויל איז פֿאַרמאַכט! ווי עס וואַלט געווען פֿאַרשפּאַרט מיט אַ
שְׁלֵאס! אָפֿשֵׁר האַסטו עפֿעס אַ גוטע עֲצָה פֿאַר הַעֲרָשִׁי?!

אָפּילו אויב מען זאָגט נאָר
די ווערטער אַליין "רבּונו שָׁל עולם"
איז אויך זייער חשוב. **נתן, לאַנדאן**

אויב איז מען נישט מצליח צו
רעדן, זאל מען זיך דערמאנען אין
רבי'נס ווערטער "אין שום יאָגש
בעולם בלל. **צבי אלימלך**

ווען איך וויל רעדן צום
אויבערשטן אָבער איך זע אז מיין
פּויל איז פֿאַרמאַכט, נעם איך
אַרויס מיין פֿעדער מיט אַ בלאַט,
און איך נעם זיך שרייבן...
טאָט. איך וויל רעדן צו דיר
אָבער מיין פּויל איז פֿאַרמאַכט,
העלף מיר! און אזוי שרייב איך
ווייטער אלעס וואָס ליגט מיר
אויפֿן האַרץ ביז מיין פּויל עפֿנט
זיך! **אלימלך**

עַר קען בעטן
פּוין באַשעפֿער
אויף דעם
אַליין "אז עַר
זאל האָבן וואָס
צו רעדן!"
**שפּיטה, בית
שפּיש**

דער געווינער איז: **נחמן צוקער, ירושלים בתה ו'**
צריכים תחלה לידם ולשתק, רק להמתין ולהתגעגע
ולשתוקק על חסדי השם.. ואחר כך זוכים על ידי זה
בעצמו להתעוררות גדול. (השתפכות הנפש)

איך האב אן עצה פאר הערשי, אויב
ער האט נישט וואס צו זאגן. ער
קען זאגן אזוי: "אויבערשטער איך
האב נישט וואס צו זאגן, ביטע, גיב
מיר וואס צו זאגן."

ווען איך וויל רעדן
צום אויבערשטן
און איך פיל ווי איך
האב נישט קיין
טיר ארויסצוזאגן
אַ וואַרט, געב איך
אַ שריי: "אוי טאטע
העלף מיר!!" און
עס איז גענוג אז
מיין פּויל זאל זיך
עפֿענען.

ער זאל דאווענען
נאַכאַפֿאל און
נאַכאַפֿאל ביז עס
וועט אים גיין.
יצחק ק. ירושלים

הרפסת הגליון נתגרב
ע"ר שמואל נחמן פאסטאג הי"ו
לרגל הולדת בתו למזל טוב

הרפסת הגליון נתגרב
ע"ר מנחם ישראל ראטענבערג הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

שלומי